

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Ujvári Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. február 1. napján kelt 13.K.33.863/2006/8. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Megyei Kórház ajánlatkérőként az Európai Unió Hivatalos Lapjában számon közzétett ajánlati felhívásával nyílt közbeszerzési eljárást indított szennyes textília egészségügyi mosására. A műszaki, szakmai alkalmasság igazolásaként az ajánlati felhívás III.2.3/b pontjában, a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a

továbbiakban: Kbt.) 67. § (3) bekezdésének g) pontja alapján a közbeszerzés tárgya szerinti tevékenység végzésének tanúsítására is kiterjedő, az ISO 9001 szabványsorozatnak megfelelő, bármely nemzeti rendszerben akkreditált tanúsító szervezettől származó minőségbiztosítási tanúsítvány másolatát kérte, melynek hiánya esetén az ajánlattevő a szerződés teljesítésére alkalmatlannak minősül.

Az ajánlatok benyújtására vonatkozó, az ajánlati felhívás VI.3.1 pontjában megjelenő ajánlatkérői elvárás az volt, hogy az ajánlattevő a saját nyilatkozatait cégszerűen aláírja, és valamennyi oldalon az aláírásra jogosult elsőszámú vezető kézzel ellássa. Az ajánlati felhívás VI.3.11 pontja az ajánlattevő képviselőjében aláíró személy(ek) aláírási címpéldányának, vagy erre vonatkozó meghatalmazás másolati példányának csatolását írta elő. Az ajánlati dokumentáció - melyet annak előírása szerint az ajánlati felhívással összhangban kellett alkalmazni - I. fejezete az ajánlattevő kötelezettségévé tette az ajánlat valamennyi oldalának cégszerű aláírását.

Az ajánlattételi határidőre mások mellett a . nyújtott be ajánlatot. Csatolta az aláírási címpéldányt, mely szerint, a céget akként jegyzi, hogy a cég kézzel, géppel írt, illetőleg előnyomott, vagy nyomtatott cégneve alá a nevét önállóan írja, továbbá mellékelte a cégvezető részéről adott, a per tárgyát képező közbeszerzési eljárására vonatkozó, a pályázat aláírására és a közbeszerzési eljárásban a társaság teljes körű képviselőjére szóló meghatalmazást. Az ajánlat 93-94 oldala a cég minőségpolitikáját bemutató nyilatkozatokat tartalmazott, amelyen géppel szerepelt „s. k. vezérigazgató” és a . pecsétje, a meghatalmazott szignójával. Az ajánlatban szerepelt az . eljárása alapján kiadott tanúsítványt, amely azt igazolta, hogy a , Magyarország minőségügyi menedzsment rendszert vezetett be és működtet, amely megfelel az MSZ EN ISO 9001:2001 szabványnak (a továbbiakban: Tanúsítvány). A Tanúsítvány tárgyköre többek között a mosdai szolgáltatás volt, kiterjedése a .-re szólt. Az ajánlat valamennyi oldalát az ajánlattevő a cég nevét, székhelyét, központi irodájának címét, telefonszámát, adószámát, bankszámlaszámát tartalmazó pecsétjével és a meghatalmazott kézzel ellátta, a saját nyilatkozatoknak tekintett nyilatkozatokat ezen felül a vezérigazgató cégszerűen aláírta.

Az ajánlatkérő a . ajánlatát nyertesként, míg a felperes ajánlatát a nyertes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlatnak hirdette ki. A közbeszerzési eljárást lezáró döntés ellen a felperes terjesztett elő jogorvoslati kérelmet, amelyben többek között azt kifogásolta, hogy az ajánlatkérő nem állapította meg a nyertes ajánlat érvénytelenségét az ajánlati felhívás és a III.2.3/b és a VI.3.1 pontjától eltérő ajánlat miatt.

Az alperes a D.400/17/2006. számú határozatával a jogorvoslati kérelmet elutasította. Indokai szerint a nyertes ajánlat érvénytelenségét megállapítani nem lehetett, mert az ajánlattevői nyilatkozatok kivételével nem volt követelmény az okiratok cégszerű aláírása, az ajánlati felhívás alapján az ajánlattevő helyett meghatalmazott is jogosult volt az ajánlatot aláírni. Nem volt alkalmassági feltétel,

hogy a Tanúsítványnak a közbeszerzés tárgyaként megjelölt szolgáltatás helyére, telephelyére kell kiterjednie.

Az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet. Pontosított keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, illetőleg a határozat megváltoztatásával a nyertes ajánlat érvénytelenségének megállapítását kérte. Indokai szerint a nyertes ajánlat 93-94. oldalán lévő nyilatkozatok, olyan, az alkalmasságról információt közlő saját nyilatkozatok, melyeket sem az elsőszámú vezető, sem az elsőszámú vezető helyett eljáró meghatalmazott nem írt, - ez utóbbi nem is írhatott - alá, mely okból az ajánlat érvénytelen. A Tanúsítványt azért kifogásolta, mert az csak az ajánlattevő székhelyét tünteti fel, nem vonatkozik az ajánlatban a munkavégzés helyeként megjelölt mosodára és nem tartalmazza a telephely megjelölést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Utalva a Kbt. 67. § (3) bekezdés g) pontjára, a 70. § (1) bekezdésére, valamint 81. §-ára, abból indult ki, hogy az ajánlati felhívás, illetve a dokumentáció tartalmát senki sem vitatta, az nem változott, ennél fogva az ajánlatkérőnek az ajánlatokat a közzétettek szerint kellett értékelnie, és elbírálnia az ajánlatok érvényességét.

Az ajánlati felhívás VI.3.1 és VI.3.11. pontjaiból - mely utóbbi korlátozás nélkül tette lehetővé az ajánlattevőnek, hogy nevében meghatalmazott járjon el - azt a következtetést vonta le, hogy az ajánlatkérőnek a bírálat során mindazon ajánlatot érvényesnek kellett elfogadnia, amely az ajánlat oldalainak szignálására vonatkozó követelményt teljesíti azaz, az oldalak a cégszerű aláírást tartalmazzák.

A nyertes ajánlat 93-94. oldalán található nyilatkozatokat nem minősítette saját nyilatkozatnak. Azzal érvelt, hogy az ajánlatkérő nem definiálta, hogy mely tényről, körülményről készített iratokat kell ilyennek tekinteni. A felhívás olyan nyilatkozatok csatolására utalt kifejezetten, melyek tartama a Kbt. alapján egyértelműen megítélhető volt. Arra nem volt kifejezett ajánlatkérői előírás, hogy a vállalkozás bemutatását ajánlattevőnek nyilatkozat formájában kell megtennie, ilyen előírása a Kbt.-nek sincs. Abból a tényből ezért, hogy a nyertes ajánlat 93-94. oldalára az ajánlattevő vezérigazgatójának neve rá volt gépelve, és az oldalak az ajánlattevőről információt tartalmaznak, nem következik, hogy a közbeszerzés előírásai értelmében az ajánlattevő nyilatkozatot tett, amit alá kellett írnia. A vitatott oldalakat cégszerűen, az igazolt meghatalmazott aláírta (szignálta), ebből következően az ajánlatot a Kbt. 88. § (1) bekezdés e) pontjára tekintettel érvénytelenné nyilvánítani nem lehetett.

Az elsőfokú bíróság szerint az alperes alappal állapította meg az alkalmassági követelmények alapján, hogy a Tanúsítvánnyal a tevékenységet és nem a tevékenység végzésének a helyét kellett tanúsítani, illetve a tanúsítvány másolatának csatolásával igazolni. Az ajánlatból megállapítható volt, hogy a Tanúsítvány az okiraton feltüntetett tárgykörre igazolja, hogy a nyertes ajánlattevő az ISO 1999:2001 szabványnak megfelelő minőségi menedzsment rendszert vezetett be és működtet. Hangsúlyozta, hogy a felperes sem tudott megjelölni olyan előírást, ami a tevékenység végzésének konkrét helyszínei tanúsítását írta elő, és amely követelménytől eltérő tartalommal, hiányosan nyújtotta be a nyertes

ajánlattevő ajánlatát. Az ajánlat érvénytelenségét ezért ez okból megállapítani nem lehetett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Továbbra is azzal érvelt, hogy a nyertes ajánlat a keresetben hivatkozott körben és indokoknál fogva, az ott megjelölt jogalapon érvénytelen. Hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő által előírt minden oldalon kötelező szignálás az adott oldalon szereplő nyilatkozat szerint megkövetelt aláírás követelményét nem teljesíti, amiből következik, hogy a kifogásolt oldalakon két aláírásnak kellett volna szerepelnie, nem pedig egynek. Véleménye szerint a nyilatkozatot aláírhatta a meghatalmazott, viszont az oldalakat csak az első számú vezető láthatta el kézjeggyel, mivel ez kifejezett ajánlatkérői előírás volt. Az elsőfokú bíróság érvelésével ellentétben állította, hogy az ajánlattevő saját nyilatkozatának számít valamennyi okirat és dokumentum, amit az ajánlattevő a saját alkalmasságának, megfelelőségének alátámasztására benyújt, vagyis magáról információt közöl. A Tanúsítvány megfelelőségét változatlanul a jogorvoslati eljárás során már hivatkozott MSZ EN 4512:2000 szabványra utalva vitatta.

Az alperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú költségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszerű, érdemben helytálló.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság pontosította és a nyertes ajánlat formai jellemzőivel kiegészítette. Az így pontosított és kiegészített tényállás alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kbt. irányadó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával, a Kbt. 88. § (1) bekezdés e) és f) pontja szerinti jogsértések tekintetében érdemben helytálló következtetésre jutott, melyet részletesen indokolt. Érveit a másodfokú bíróság az alábbi pontosítással osztja:

A gazdasági társaságokról szóló többször módosított 1997. évi CXIV. törvény (Gt. tv.) 40.§-ának (3) bekezdése szerint a gazdasági társaság cégjegyzése a társaság iratain úgy történik, hogy a társaság képviseletére jogosultak az iratokat a gazdasági társaság cégneve alatt - hiteles cégeljárás nyilatkozatuknak megfelelően - saját névaláírásukkal látják el. A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 17. § (1) bekezdése értelmében a cégjegyzési jog a cég írásbeli képviseletére, a cég nevében történő aláírásra való jogosultság. Hivatkozott jogszabály 18. § (1) bekezdése szerint a címpéldány elnevezésű okirat tartalmazza a cég képviseletében aláírásra jogosultak - cégjegyzésre jogosultak - aláírásának mintáját. A jogszabály által nem szabályozott kézjegy szó alatt a magyar nyelvben a rövidített aláírást, azaz szignót kell érteni.

Az ajánlati kötöttség azt jelenti, hogy a Kbt. 81. § (1) bekezdése alapján az ajánlatok elbírálása során az ajánlatkérőnek az ajánlati felhívásban és a dokumentációban meghatározott feltételek figyelembevételével kell az ajánlatokat megvizsgálnia, és meggyőződnie az ajánlattevő szerződés teljesítésére való alkalmasságáról, vagy alkalmatlanságáról, az ajánlatok érvényességéről. Az ajánlati felhívás és dokumentáció előírásai az ajánlat oldalainak aláírására vonatkozóan ellentmondásosak voltak. A felhívást jogorvoslattal az arra jogosultak nem támadták meg, az eljárást lezáró döntéssel összefüggő közigazgatási és peres eljárás során kellett az ellentmondást megfelelően feloldani. Mind a felperes, mind a nyertes ajánlattevő azonosan értékelte a kiírás vitatható előírásait, vagyis valamennyi oldalt szignálta, a saját nyilatkozatot ezen felül cégszerűen aláírta. A nyertes ajánlatában a szignóként alkalmazott aláírás a felperes által sem vitatottan megfelelt a cégszerű aláírás követelményének is.

Az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta az ajánlati felhívás VI.3.1; 11. pontja alapján a formai követelmények teljesülését. A saját nyilatkozatokon kellett két, egyfelől cégszerű, másfelől kézjeggyel ellátott aláírásnak lennie, az ajánlat egyéb oldalain elegendő volt a kézjegy.

A nyertes ajánlat vizsgált oldalain az ajánlattevő szándéka szerint szignót helyezett el. A Ctv. 17. § (1) bekezdés, 18. § (1), (2) bekezdései, és az ajánlati felhívás VI.3.11 pontja alapján nem jogszerűtlen a cégszerű aláírás, avagy a szignálás meghatalmazott útján. Figyelemmel arra, hogy a nyilatkozatokon csak egy aláírás volt, a nyertes ajánlat érvényességét, illetőleg érvénytelenségét az dönti el, hogy a vitatott oldalakon tett nyilatkozat saját nyilatkozatnak tekintendő-e vagy sem.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Kbt. az ajánlattevői nyilatkozatoknak ilyen minősítését nem definiálja. Az ajánlatkérő sem nevesítette azoknak a nyilatkozatoknak a körét, melyeket ilyen formai kötöttséggel kellett megtenni. A Kbt. az alkalmassági követelmények, a kizárást megalapozó feltételek vizsgálata érdekében vár el jellemzően az ajánlattevőktől saját személyükre vonatkozó nyilatkozatokat, melyek valótlanságához (hamis nyilatkozat) szankciót fűz. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy azokat a nyilatkozatokat lehet saját nyilatkozatnak minősíteni, amelyet a Kbt. alapján ilyennek kell tekinteni - a felperes és a nyertes is ilyennek tekintette például a kizáró okokra vonatkozó nyilatkozatot - ezen felül pedig azokat, amelyeket az ajánlatkérő így nevesít. A nyertes ajánlatának 93-94. oldala szerinti nyilatkozat sem a Kbt., sem ajánlati felhívás és dokumentáció alapján nem tekinthető saját nyilatkozatnak, ezért az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy elegendő volt azt egy aláírással - szignóval - ellátni.

Az ajánlatok elbírálása során a törvényben szabott, a felhívásban előírt alkalmassági követelmények alapján kell az ajánlattevő alkalmasságáról, így az ajánlat érvényességéről meggyőződni. A Tanúsítvány csatolására vonatkozó ajánlatkérői előírás a közbeszerzés tárgya szerinti tevékenység végzésére is

kiterjedő kíváncsiság volt. E megfogalmazás alapján nincs relevanciája annak a ténynek, hogy a mosodai szolgáltatást az ajánlattevő mely telephelyen végzi. Az ajánlati felhívásban meg nem határozott többletfeltételt megkívánni, a Tanúsítvány megfelelését olyan okból kétségessé tenni, amelyet az ajánlati felhívás nem írt elő, nem lehet. A fellebbezésben is hivatkozott szabvány - erre már az alperes kitért határozatában - olyan szervezetekre vonatkozik, melyek minősítést, tanúsítást/registrlást végző szervezetek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes az őt az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdése c) pontja, 43. § (3) bekezdése, valamint 46. § (1) bekezdése alapján terhelő, és a költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján viselendő fellebbezési illetéket leróta, ezért arról külön rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2007. szeptember 19. napján

**Dr. Sára Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s. k. előadó bíró,
Dr. Páldy Zsuzsanna s. k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő